

Зимній шлях

Яків Щоголів

Сіло сонце за горою,
Виплив місяць золотий;
Опізнились ми з тобою,
Мій поштарю молодий!

Хмарка небо затягає,
Вогким снігом порошок;
Тройка куру підіймає,
Дзвоник голосно дзвенить.

Подивись в кущі тернини:
Там, здається, вовк заліг,
Заєць приснув з дерезини
І дорогу перебіг.

Не к добру нам сі приміти!
Вдар лиш коней, та гляди,
Щоб якої не нажити
Нам серед ночі біди!

І поштар махнув пугою,
Натягнув свій кобеняк;
Прошмигнули стороною
Ліс, долина і байрак.

Зостається небагато
Вже й до рідного села.
Де нас жде привітна хата,
Повна світу і тепла;

Там іде веселий гомін,
Мила пісеньку співа,
І огнем палає комін,
І вечеря поспіва!